

työväenjärjestöjen avustamislistaa ei myöskään voitu ottaa täydellisesti huomioon, koska siinä myöskään ei ollut järjestön leimaa. Päätettiin että osaston kirjuri kysyy keskusvirastosta, josko lista on virallinen, ja asia pidettiin siksi tärkeänä, että koräys toimitetaan mitä suurimmalla myötätuntoisuudella, kun vaan saamme tietää, että mainittu lista on oikea.

Haalin lasin rikkomisesta päätettiin ottaa maksu henkilöltä, joka sen rikoi, eikä maksuta osaston varoilla, niinku ennen. Huomautus Woodlawn miesväelle. — Ollisi hyvin suotavaa, että vähentäisitte whiskeyryppyjä siinä määrin, että edes o-säksitte mennä kotiin, että ette jylittäisi läpi oita rauhallisten ihmisten oville. Välttääksenne huonouppia seurauksia on teidän siltä tavasta lakattava. Ja sitte te tulette osaston haallille juovuksissa törkeitä puhetapaa käyttämään, ja jos siitä huomauttan, niin sanotte ole väänne tämän osaston jäsenä että me saamme mekastaa niinku vain itse tykkäämme. Mutta toverit! Jättäkää jo tuomoinen porsastelu ja ruvetkaa innolla toimimaan yhteisen asiamme hyväksi, niin poistuu pahet ja saasta ja tilalle astuu hyvä ja kaunis. Silloin teidän vasta kannattaa sanoa, että olette s. osaston jäseniä.

Tov. Anni Kauppila.

Leipuri ja mitä hän leipoi

(Amerikan ko-operatiivisen liiton kustantama lentolehtinen)
Kirj. Albert Sonnichsen.
Suomennos.

Noin kolmekymmentä vuotta sitten oli Ghentin kaupungissa Belgiassa eräs köyhän suutarin poika, joka halusi nähdä maailmaa. Tämä halu tuli vihdoin niin valtavaksi, että hän lähti kotikylästään ja kuleksi pitkin Eurooppa maksaan matkansa tiilapaisilla ansioilla. Vihdoin hän saapui Englantiin ja työskenteli satamatyöläisenä Lontoossa.

Käikkien niiden ihmisten joukossa joita hän näki näissä vieraisissa maissa, hänen huomiotaan kiinnitti kaikista enemmän Rochdalen ko-operatiiviset yhdistykset, nuo englantilaisten työmiesten klubit, jotka omistivat ja hallitsivat omia ruokakauppojaan tarkoituksella säästää jällemyyjiä voitot yhdistyksen jäsenille. Jo siihen aikaan kerääntyä miljoonia puntia päiden työväenjärjestöjen rahastoihin maksettavaksi vuosineljänneksittään voitto-osinkoina tai tavaran alennuksia ostoksista itse kullekin jäsenelle.

Kun tämä poika, Eduarde Ansele, palasi takasin Ghenttiin vähän myöhemmin, hänen mielensä oli täynnä monenlaisia ajatuksia, jotka olivat syntyneet näiden englantilaisten ko-operatiivisten kauppojen toiminnan vaikutuksesta. Eräänä iltana hän piti puheen Ghentin kotoisen ammattiyhdistykselle selostaan ko-operatiivista liikettä Englannissa. Hän kehotti kutojia paistamaan leipänsä yhteisesti, mutta se osi jaan, että voiti jättäisiin ostajille pennin liikevoittona, hän kehotti, että suurin osa liikevoitosta annettaisiin yhteiseen v. kautusrahastron, josta jäseniä voitaisiin auttaa sairauden, työttömyyden ja työväen elämälle ominaisten vastuisten aikana.

Ansele esitti suunnitelmansa niin vakuuttavasti, että kutojat antoivat hänelle 2000 frangin lainan, jolla hän vuokrasi leipomotunin ja alkoi sitten paistaa leipää 150:lle perheelle. Täten syntyi "Vooruit" yhdistys vuonna 1880.

Suunnitelma oli hyvin yksinkertainen. Kuten Rochdale yhdistyksetkin, joiden mukaisesti se oli järjestetty, "Vooruit" yhdistys harjoitti maketta siltä paa-

omalla minkä sen jäsenet maksoivat jäsenmaksujen tai osakkeiden muodossa.

Jokaisella jäsenellä oli vain yksi ääni yhdistyksen liikeasioissa ja jäsenet valitsivat johtokunnan, joka hoiti asioita. Leipää myytiin tavallisilla päivän hinnoilla ja vuosineljänneksittään jaettiin liikevoitto ostavien jäsenten kesken suhteellisesti ostoksiensa mukaan, tai käytettiin se muuten, kuinka jäsenet parhaaksi näkivät. Mutta, päinvastoin kuin Rochdale yhdistykset, antoivat "Vooruitin" jäsenet liikevoiton kasaantua käytettäväksi vakuutusrahastona. Heti alunpäin alkoi "Vooruit" vaurastua hyvin. Ennenkuin ensimmäinen vuosi oli kulunut umpeen, oli neljäsataa perhettä antanut rahaa liikepääomaa varten ja osti leipänsä yhteisestä leipomosta. Suurin osa jäsenistä ehkä ei ensin tuntenut teoriaa tämän oimutuisen yrityksen takana ja kannattivat sitä ainoastaan siksi, että johtajat selittivät heille, että he avustavat silläkin tavalla työväenliikettä. Liikkeen voitto ei ollut heti huomattavissa, sillä leipä oli samassa hinnassa kuin muissakin leipomoissa. Jokaisen leipälöhön mukana annettiin paperilappu ja emännät keräsivät nämä laput talteen, koska heitä kehoitettiin niin tekemään. Joka vuosineljännes hänet kehoitettiin tuomaan nämä laput leipomoon konttooriin. Sitten vasta selvisi monelle emännälle osuustoiminnan arvo; he saivat tietää, että näillä lappuilla oli rahan arvo ostaessa lisää leipää. Yhdistys julkasi pienen lehtisen, "Miksi Marien pitäisi kannattaa osuustoimintaa", jossa yksinkertaisin sanoin selitettiin miksi hän sai nämä viimääräiset leipälohkot ja että niitä ei annettu armeliaisuudesta. Mutta Marie tarvitsi kokemusta tullakseen vakuutetuksi.

Sattui tulemaan vastuisten aika, Marien mies joutui työttömäksi ja syntyi kysymys, mahtoiiko tämä uusi leipomo antaa leipää velaksi kuten nurkan takana kellarissa oleva pieni leipomo ennen antoi. Rahaa heillä ei ollut, mutta joka annut ilmestyi "Vooruitin" koiravaliakko talon eteen ja jätti Marielle leivän kuten ennenkin. Sitten Marien mies taas sai työtä ja leipävelan maksu oli hänen mielestään välttämätön. Erikoiseksi ihmeeksi hän sai tietää, että hänellä ei mitään velkaa ollutkaan ja että ne leipälohkot, jotka hän sai perhettään kohdanneen pulan aikana, kuuluivat siihen avustukseen, joka maksettiin yhdistykseen kuulujille jäsenille.

Sitten tuli aika jolloin yksi hänen lapsistaan oli sairaana. Lääkäri kävi, hoiti lapsen terveeksi eikä ottanut mitään maksua. Hän ei lähettänyt edes laskua lääkkeistä. "Vooruit" maksaa minulle", hän vain selitti hymyillen.

"Mutta mistä yhdistys saa rahaa maksaakseen kaikista näistä?" kysyi Marie mieheltään, ja Piet, joka oli ollut läsnä yhdistyksen kokouksissa, osasi selittää sen hänelle.

"Me maksamme. Kun ostamme leipämme yksituiselta leipurilta, saa hän meiltä liikevoittoa, minkä hän pistää omiin taskuihinsa. "Vooruit" on meidän oma leipomo ja käyttää tämän liikevoiton meidän hyväksemme.

Mariesta luonnollisesti tuli innokas "Vooruitin" edustaja naapuristossaan. Toiset naiset myöskin tiesivät kertoa kuinka he saivat kaksitoista leipälöhkön ja suuren kakun silloin kun heidän lapsensa syntyi. Eräänä päivänä kun naiset juttelivat

Uutta Kirjamarkkinoilla!

Tämä runoteos on erikoisuus alallaan. Sen sisältö on seuraava:

Lokijalle	Yöraatsatalla
Lauluja Bowerelta	Ranjarikon kateesta
1. In Gott We Trust	Paris
2. Kaksi maailmaa	Kun käymme tosityöhön
3. Pyhä perhe	Siskolle
4. Lapsia	Jumalien luona
5. Aini	Jumalansoppia
6. Nuorukainen	Mina kiellän jumalat
7. Opiumilaulan opas	Isse-riippu
Himo (Legenda)	Häpeä
Tunnekuohuja	Vuoden vaihtuessa
Orjasuven historiaa	Missä se on?
Lauluja erästä näytelmästä	Joskus
1. Baurien laulu	Rahastelu
2. Kongon orjien laulu	Enalle ystäville
3. Intialaisten laulu	Kulluria lempijälle
Margherita	Ermaan vaelaja
Nuorelle siirtolaiselle	Mitä sinä naisesta tahtoisit
Sekalaisia	Särkenyt koti
Kevätpäivä nyt ja kerran	Syyslaulu
Jäinen kevät	Elämän malja
Alas!	Jo maailma menee nurin nyt
Toivo	Neuvo nostajille
Mahtava mies	Ei kannata
Orja — vapaa	Pyhille
Yks voima	Tuonareille
Sosialismi	Yhdesden laulu
Onko sulla?	Elämän tarkoitus
Laulu hiljistä	

Yliempänä oleva kuva on kaksivärisenä painettu kansikuva.

Kirjan hinta on \$1.00 kpl. Asiamiehille tavallinen alennus.

TOVERI, Box 99, ASTORIA, ORE.

Lähetätkääkpl. runoteosta LANGENNEEN LAULUJA.

Rahaadollariasentillä seuraa mukana.

Nimi

Osote

Naiset tilatkaa itsellenne Toveritar!

THE BUGLE CALL

Summons all the forces and resources of the Republic to the defense of Freedom

THE OREGON AGRICULTURAL COLLEGE

which the United States authorities have ranked as one of the fifteen distinguished institutions of the country for excellence in military training, has responded to the call. The College is distinguished not only for its military instruction, but

DISTINGUISHED ALSO FOR—

Its strong industrial courses for men and for women: In Agriculture, Commerce, Engineering, Forestry, Home Economics, Mining, Pharmacy, and Vocational Education.

Its wholesome, purposeful student life.

Its democratic college spirit.

Its successful graduates.

Students enrolled last year, 3453; stars on its service flags, 1258, over forty percent representing officers.

College opens September 23, 1918.

For catalog, new Illustrated Booklet, and other information write to the Registrar, Corvallis, Oregon.